

SUUNTAVIIVAT

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2017/697,

annettu 4 päivänä huhtikuuta 2017,

siitä, miten kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin (EKP/2017/9)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 5 kohdan a ja c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankki vastaa yhteisen valvontamekanismin (YVM) tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta. Se valvoo järjestelmän toimintaa korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen ja valvonnan tulosten yhtenäisyyden varmistamiseksi osallistuvissa jäsenvaltioissa. EKP voi antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille suuntaviivoja, joiden mukaisesti valvontatehtävät on suoritettava ja valvontapäätökset tehtävä.
- (2) Osallistuvissa jäsenvaltioissa sijaitsevien luottolaitosten vakavaraisuusvaatimusten johdonmukaisen soveltamisen varmistaminen on asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 ja Euroopan keskuspankin asetuksessa (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) ⁽²⁾ uskottu EKP:lle.
- (3) Merkittäviksi luokiteltujen luottolaitosten osalta EKP on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaan viranomainen, jolla on toimivalta käyttää Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) ⁽³⁾ mukaisia unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, ja EKP on käyttänyt tätä toimivaltaa useissa tapauksissa.
- (4) Vaikka asianomaisten vaihtoehtojen ja toimivallan käyttö suhteessa vähemmän merkittäviin luottolaitoksiin kuuluu ensisijaisesti kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, EKP:n yleisvalvontarooli YVM:ssä antaa sille mahdollisuuden edistää tarpeen tullen vaihtoehtojen ja toimivallan mahdollisimman yhdenmukaista käyttöä sekä suhteessa merkittäviin että vähemmän merkittäviin laitoksiin. Näin varmistetaan että a) kaikkien luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta pannaan täytäntöön johdonmukaisesti ja tehokkaasti osallistuvissa jäsenvaltioissa, b) rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan samalla tavoin kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden luottolaitoksiin, ja että c) kaikkia luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla.
- (5) Tavoitteenaan tasapainottaa yhtäältä tarve soveltaa valvontastandardeja yhdenmukaisesti merkittäviin ja vähemmän merkittäviin laitoksiin ja toisaalta suhteellisuusperiaate, EKP on niiden vaihtoehtojen ja sen harkintavallan joukosta, joita EKP käytti asetuksessa (EU) 2016/445 (EKP/2016/4), yksilöinyt tietyt vaihtoehtoja ja tietyt harkintavaltaa, joita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä samalla tavalla vähemmän merkittävien laitosten valvonnassa.

⁽¹⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta yhteisen valvontamekanismin puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2016/445, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2016, unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä (EKP/2016/4) (EUVL L 78, 24.3.2016, s. 60).

- (6) Toimivaltaisille viranomaisille annetut omiin varoihin liittyvät vaihtoehdot ja harkintavalta, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ 89 artiklan 3 kohdassa, 178 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 282 artiklan 6 kohdassa sekä saman asetuksen 471 artiklan 1 kohdassa ja 478 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetuissa siirtymäsäännöksissä, vaikuttavat vähemmän merkittävien laitosten omien varojen määrään ja laatuun sekä vakavaraisuussuhteeseen. Näiden vaihtoehtojen ja toimivallan soveltaminen yhdenmukaisesti ja moitteettomasti on tärkeää monista syistä. Sillä varmistetaan että a) rahoitusalan ulkopuolisiin huomattaviin omistusosuuksiin liittyviin riskeihin reagoidaan asianmukaisesti, b) maksukyvyttömyyden määritelmää käytetään yhdenmukaisesti omien varojen vaatimusten riittävyteen ja vertailtavuuteen, ja c) omien varojen vaatimukset lasketaan asianmukaisella tavalla sellaisten liiketoimien osalta, joilla on epälineaarinen riskiprofiili ja joiden osalta laitos ei pysty määrittämään delta-lukua tai kohde-etuuksina toimivien vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden tai maksuvelvoitteiden osalta muutettua duraatiota. Vakuutusyrityksissä olevien omistusosuuksien ja tulevien veronalaisten voittojen vähennyksiin liittyvien siirtymäsäännösten yhdenmukaisella soveltamisella varmistetaan, että kaikki osallistuvissa jäsenvaltioissa olevat luottolaitokset soveltavat asianmukaisen ajanjakson kuluttua asetuksella (EU) N:o 575/2013 käyttöön otettua lakisääteisten pääomavaatimusten tiukempaa määritelmää.
- (7) Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, jotka liittyvät tiettyjen vastuiden rajaamiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 395 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suurien asiakasriskejä koskevien rajoitusten soveltamisalan ulkopuolelle, olisi sovellettava yhdenmukaisella tavalla sekä merkittäviin että vähemmän merkittäviin laitoksiin tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi luottolaitoksille osallistuvissa jäsenvaltioissa, tietyistä vastuista johtuvien keskittymisriskien rajoittamiseksi sekä sen varmistamiseksi, että koko YVM:ssä sovelletaan samoja minimistandardeja arvioitaessa mainitun asetuksen 400 artiklan 3 kohdan noudattamista. Erityisesti olisi rajoitettava 129 artiklan 1, 3 ja 6 kohdassa tarkoitetuista katetuista joukkolainoista johtuvia keskittymisriskejä sekä riskejä, jotka liittyvät jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisiin liittyviin vastuisiin tai niiden takaamiin vastuisiin ja joihin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla. Ryhmien sisäisten vastuiden – osakkuudet tai muut omistusosuudet mukaan luettuina – osalta on varmistettava, että näiden vastuiden rajaamista suurien asiakasriskejä koskevien rajoitusten soveltamisalan ulkopuolelle koskeva päätös perustuu asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) liitteessä I täsmennettyyn huolelliseen arviointiin. Kun on kyse vastuista – osakkuudet tai muut omistusosuudet mukaan luettuina – sellaisilta alueellisilta tai keskuslaitoksilta, joiden ryhmään luottolaitos säädöserusteisesti kuuluu, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä, on asianmukaista soveltaa yhteisiä perusteita arvioitaessa, täyttyvätkö asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) liitteessä II vahvistetut edellytykset suurten asiakasriskin rajasta vapauttamiselle. Tällaisella yhtenäisellä soveltamisella varmistetaan, että saman ryhmän osaksi liittyneitä merkittäviä ja vähemmän merkittäviä luottolaitoksia kohdellaan yhdenmukaisella tavalla. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdassa säädetyn option käyttöä olisi sovellettava näiden suuntaviivojen mukaisesti ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio ei ole käyttänyt asetuksen (EU) N:o 575/2013 493 artiklan 3 kohdassa säädettyä optiota.
- (8) Samaan talletusten vakuusjärjestelmään kuuluvien luottolaitosten samanlaisen kohtelun varmistamiseksi toimivaltaisille viranomaisille komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61⁽²⁾ 24 artiklan 4 ja 5 kohdassa annettuja vaihtoehtoja ja toimivaltaa – jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvista stabiileista vähittäistalletuksista johtuvien ulosvirtausten laskemista maksuvalmiusvaatimusten määrittämiseksi – olisi käytettävä yhdenmukaisesti suhteessa merkittäviin ja vähemmän merkittäviin laitoksiin,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Näissä suuntaviivoissa määritellään tiettyjä yleisesti sovellettavia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, jotka toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia koskevassa unionin lainsäädännössä annetaan, ja joita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vähemmän merkittävien luottolaitosten osalta käytettävä täysin linjassa sen kanssa, miten EKP käyttää asetuksen (EU) 2016/445 (EKP/2016/4) mukaisesti asianomaisia vaihtoehtoja ja toimivaltaa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

*2 artikla***Määritelmät**

Näissä suuntaviivoissa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) 2 artiklassa ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 3 artiklassa olevia määritelmiä.

II LUKU

SELLAISTEN VAIHTOEHTOJEN JA SELLAISEN TOIMIVALLAN KÄYTTÖ SUHTEESSA VÄHEMMÄN MERKITTÄVIIN LAITOKSIIN, JOIDEN OSALTA VAADITAAN TÄYDELLISTÄ YHDENMUKAISTAMISTA MERKITTÄVIIN LAITOKSIIN SOVELLETTAVAN LAINSÄÄDÄNNÖN KANSSA

I JAKSO

Omat varat

*3 artikla***Asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 3 kohta: rahoitusalan ulkopuolisten huomattavien omistusosuuksien riskipainottaminen ja kieltäminen**

Laskettaessa pääomavaatimuksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset soveltavat 1 250 prosentin riskipainoa suurempaan seuraavista, sanotun vaikuttamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 90 artiklaan:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yrityksissä olevat huomattavat omistusosuudet, joiden määrä on yli 15 prosenttia luottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta; ja
- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yrityksissä olevat huomattavat omistusosuudet, joiden kokonaismäärä on yli 60 prosenttia luottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta.

II JAKSO

Pääomavaatimukset

*4 artikla***Asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohta: vastapuolen maksukyvyttömyys**

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset soveltavat "yli 90 päivää erääntyneenä" -kriteeriä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdassa täsmennettyihin vastuiden alaryhmiin.

*5 artikla***Asetuksen (EU) N:o 575/2013 282 artiklan 6 kohta: suojausryhmät**

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 282 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 274 artiklassa säädettyä käyvän arvon menetelmää.

III JAKSO

Suuret asiakasriskit

6 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohta: poikkeukset

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdassa vahvistettua poikkeuksia koskevaa optiota suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin tämän artiklan sekä liitteen mukaisesti.

- a) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan a alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta 80-prosenttisesti katettujen joukkolainojen nimellisarvosta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.
- b) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta 80-prosenttisesti niiden vastuuarvosta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.
- c) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kokonaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset, joita täsmennetään näiden suuntaviivojen liitteessä, täyttyvät.
- d) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan e–k alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kokonaan, tai artiklan 400 artiklan 2 kohdan i alakohdan tapauksessa korkeimpaan sallittuun määrään, kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.
- e) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät luottolaitokset arvioivat, täyttyvätkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdassa sekä näiden suuntaviivojen liitteessä täsmennetyt tiettyyn vastuuseen sovellettavat edellytykset. Kansallinen toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa tämän arvioinnin milloin tahansa ja pyytää vähemmän merkittäviä laitoksia toimittamaan liitteessä mainitut asiakirjat tätä tarkoitusta varten.
- f) Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan silloin, kun asianomainen jäsenvaltio ei ole käyttänyt asetuksen (EU) N:o 575/2013 493 artiklan 3 kohdan mukaista mahdollisuutta vapauttaa tietyt vastuut kokonaan tai osittain.

IV JAKSO

Maksuvalmius

7 artikla

Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 ja 5 kohta: stabiileista vähittäistalletuksista johtuvat ulosvirtaukset

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset kertovat kolmella prosentilla delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 kohdassa mainitun talletusten vakuusjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien stabiilien vähittäistalletusten määrän edellyttäen, että komissio on antanut mainitun delegoidun asetuksen 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti ennakkohyväksyntänsä, jossa vahvistetaan kaikkien 24 artiklan 4 kohdan edellytysten täyttyminen.

V JAKSO

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 siirtymäsäännökset

8 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 471 artiklan 1 kohta: poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vakuutusyrityksissä olevien omistussuosuuksien vähennyksistä

1. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana sallia, että vähemmän merkittävät luottolaitokset ovat vähentämättä vakuutusyrityksissä, jälleenvakuutusyrityksissä ja vakuutusholdingyhtiöissä olevia omistussuosuuksia ydinpääoman (CET1) eristä asetuksen (EU) N:o 575/2013 471 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset vähentävät 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen vakuutusyhtiöissä, jälleenvakuutusyhtiöissä ja vakuutusholdingyhtiöissä olevat omistusosuudet ydinpääoman (CET1) eristä.

3. Tämän artiklan soveltamisella ei ole vaikutusta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemiin päätöksiin.

9 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta: finanssialan yhteisöissä olevien merkittävien sijoitusten ja tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten ydinpääomasta (CET1) tehtäviin vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettua finanssialan yhteisöissä olevien merkittävien sijoitusten ja tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten ydinpääomasta (CET1) tehtäviin vähennyksiin sovellettavia prosenttiosuuksia koskevaa optiota seuraavasti:

- a) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 469 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on kyseisen asetuksen 478 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa oltava 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018.
- b) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018.
- c) Edellä b alakohdassa säädetystä poiketen tilanteessa, jossa asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisessa lainsäädännössä säädetään kymmenen vuoden siirtymäkaudesta, sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - i) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana; ja
 - ii) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen.
- d) Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset eivät sovelle b ja c alakohtaa vähemmän merkittäviin laitoksiin, jotka ovat tämän asetuksen voimaantulopäivänä komission hyväksymien uudelleenjärjestelysuunnitelmien kohteena
- e) Kun toinen luottolaitos hankkii d alakohdan soveltamisalaan kuuluvan luottolaitoksen tai sulautuu tällaiseen uudelleenjärjestelysuunnitelman soveltamisen aikana ilman laskennallisten verosaamisten vakavaraisuuskohtelua koskevia muutoksia, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset soveltavat d alakohdan poikkeusta myös hankkijana olevaan luottolaitokseen, sulautumisen seurauksena syntyvään uuteen luottolaitokseen tai luottolaitokseen, johon alkuperäinen luottolaitos sulautuu, samalla tavoin kuin sitä sovellettiin hankittuun, sulautettuun tai sulautuneeseen luottolaitokseen.
- f) Jos b ja c alakohdassa säädettyjen vähennysten vaikutus kasvaa odottamatta siten, että kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo kasvun merkittäväksi, vähemmän merkittävät laitokset voivat olla soveltamatta b tai c alakohtaa.
- g) Kun b ja c alakohtaa ei sovelleta, toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset soveltavat kansallista lainsäädäntöä.

Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen näiden suuntaviivojen voimaantulopäivämäärää voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan a–c alakohdassa mainittua korkeampia prosenttiosuuksia.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

10 artikla

Voimaantulo ja täytäntöönpano

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen kun ne on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat näitä suuntaviivoja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2018 paitsi näiden suuntaviivojen 7 artiklaa, jota ne noudattavat 1 päivästä tammikuuta 2019.

11 artikla

Osoitus

Nämä suuntaviivat on osoitettu osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

Tehty Frankfurt am Mainissa 4 päivänä huhtikuuta 2017.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

—

LIITE

Arvioinnin edellytykset asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja näiden suuntaviivojen 6 artiklan c kohdan mukaiselle vapautukselle suurten asiakasriskien rajasta

1. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset ottavat seuraavat perusteet huomioon arvioidessaan, täyttääkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa mainittu vastuu edellytykset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan mukaista vapautusta suurten asiakasriskien rajasta:
 - a) Sen arvioimiseksi, poistaako vastuun, alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen tai luottolaitoksen ja alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen välisen suhteen erityisluonne vastuusta aiheutuvan riskin tai vähentääkö se sitä, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan a alakohdassa on säädetty, vähemmän merkittävien laitosten on otettava huomioon
 - i) onko olemassa tämänhetkisiä tai odotettavissa olevia varteenotettavia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sille, että vastapuoli maksaa saamisen oikea-aikaisesti luottolaitokselle, paitsi elvytys- tai kriisitilanteessa, jolloin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU ⁽¹⁾ esitetyt rajoitukset on pantava täytäntöön;
 - ii) ehdotetut vastuut ovat luottolaitoksen tavanomaisen liiketoiminnan ja sen liiketoimintamallin mukaisia tai ne ovat perusteltavissa ryhmän rahoitusrakenteella;
 - iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä luottolaitoksen keskuslaitokseen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi yksittäisen laitoksen tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että se voi jatkuvasti tarkistaa ja varmistaa, että sen alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuvat suuret asiakasriskit ovat linjassa sen riskistrategian kanssa.
 - b) Sen arvioimiseksi, voidaanko mahdollisia jäljellä olevia keskittymäriskejä käsitellä muilla yhtä tehokkailta keinoilla – kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽²⁾ 81 artiklassa säädettyillä järjestelyillä, menettelyillä ja menetelmillä – asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, vähemmän merkittävien laitosten on otettava huomioon
 - i) onko luottolaitoksella käytössään tehokkaat prosessit ja menettelyt ja tehokas valvonta sen varmistamiseksi, ettei vapautuksen käyttäminen johtaisi keskittymäriskiin, johon sillä ei ole riskistrategiaa;
 - ii) onko luottolaitos ottanut virallisesti huomioon keskittymäriskin, joka perustuu sen alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuviin vastuisiin, osana yleistä riskinarviointiaan;
 - iii) onko luottolaitoksella riskienhallintajärjestelmä, jossa valvotaan asianmukaisesti ehdotettuja riskirajoja;
 - iv) syntyvä keskittymäriski on selvästi yksilöity tai yksilöidään selvästi luottolaitoksen sisäisessä vakavaraisuuden hallintaprosessissa (ICAAP) ja sitä hallitaan aktiivisesti. Keskittymäriskin hallintaa koskevia järjestelyjä, menettelyjä ja mekanismeja arvioidaan vakavaraisuuden arviointiprosessissa.
2. Edellä 1 kohdassa asetettujen edellytysten lisäksi kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vaativat vähemmän merkittäviä luottolaitoksia ottamaan huomioon sen arvioimiseksi, onko alueellinen laitos tai keskuslaitos, joiden ryhmään luottolaitos on liittynyt osaksi, vastuussa asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädettyistä käteismaksujen selvityksistä ja mainitaanko alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen säännöissä taikka yhtiöjärjestyksessä nimenomaisesti tällaiset tehtävät, muun muassa:
 - a) koko ryhmän markkinarahoitus;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkistamismääräyksistä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- b) likviditeetin selvittäminen ryhmässä asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan soveltamisalan puitteissa;
 - c) keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten likviditeetin ylläpitäminen;
 - d) keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten ylimääräisen likviditeetin heikentäminen.
3. Sen selvittämiseksi, täyttyvätkö 1 ja 2 kohdan edellytykset, kansallinen keskuspankki voi pyytää vähemmän merkittäviä luottolaitoksia esittämään seuraavat asiakirjat.
- a) Luottolaitoksen laillisen edustajan allekirjoittama kirje, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan, että luottolaitos täyttää kaikki vapauttamisen myöntämistä koskevat edellytykset, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ja 400 artiklan 3 kohdassa.
 - b) Oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko ulkopuolinen riippumaton kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ja jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jolla osoitetaan, ettei ole esteitä sille, että alueellinen laitos tai keskuslaitos maksaa luottolaitokselle oikea-aikaisesti saamiset, jotka perustuvat joko sovellettavaan sääntelyyn – verosääntely mukaan lukien – tai sitoviin sopimuksiin.
 - c) Laillisen edustajan allekirjoittama lausunto, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan seuraavaa:
 - i) käytännön esteitä sille, että alueellinen laitos tai keskuslaitos maksaa saamiset luottolaitokselle oikea-aikaisesti, ei ole;
 - ii) alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen vastuut ovat perusteltavissa ryhmän rahoitusrakenteella;
 - iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) keskittymäriskiä, joka perustuu saamisien alueellisilta laitoksilta tai keskuslaitoksilta, on tarkasteltu osana luottolaitoksen yleistä riskinarviointijärjestelmää.
 - d) Laillisen edustajan allekirjoittama ja luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen hyväksymä asiakirja, joka osoittaa, että luottolaitoksen menettelyt riskien arvioimiseksi, mittaamiseksi ja valvomiseksi vastaavat alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen menettelyjä ja että luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että ylin hallintoelin voi jatkuvasti tarkkailla suurten asiakasriskien tasoa ja sitä, onko se linjassa luottolaitoksen riskistrategian kanssa oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti, samoin kuin sitä, onko se ryhmän sisäisen moitteettoman maksuvalmiuden hallinnan periaatteiden mukainen.
 - e) Asiakirjat, jotka osoittavat, että ICAAP-prosessissa yksilöidään selvästi keskittymäriski, joka perustuu alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuviin suuriin asiakasriskeihin, ja että tätä hallitaan aktiivisesti.
 - f) Asiakirjat, jotka osoittavat, että keskittymäriskin hallinta vastaa ryhmän elvytysuunnitelmaa.
-